

ОСНОВНІ ЕТАПИ РОЗВИТКУ АРТ-ЦЕНТРІВ

Арт-центри, які об'єднують декілька функцій, є новими спорудами для експонування творів сучасного мистецтва; виступають як посередник між художниками, аудиторією і суспільством; функціонують як багатобічний динамічний інститут, як активний культурний центр, що включає безліч міждисциплінарних художніх програм. Арт-центри зазвичай включаються до складу громадських центрів міст і міських районів, до яких входять також установи культури (музеї, клуби, бібліотеки), спорту, тощо.

У світовій практиці існує декілька типів арт-центрів, кожний з яких відповідає певним критеріям свого формату: розміру, цільовій аудиторії, конфігурації приміщень, складу приміщень, тощо.

Розвиток мережі арт-центрів закордоном (вперше вони з'явилися в США в 1920—30-х рр., в ін. країнах — у 50-х рр.) пов'язаний з поширенням нових ідей експонування творів сучасного мистецтва. Опозиція традиційним художнім музеям з'явилася при створенні перших прилюдних зборів, які виникли на початку 20-х років в Україні та Росії. У Америці ж радикальні течії були виділені особливо, і отримали назву Музею сучасного мистецтва а пізніше Арт-центру. Ідея його була вивезена в кінці 20-х років американським мистецтвознавцем Альфредом Барром.

У 50-60-х рр. XX ст. арт-центри формувались як соціальна інституція. Музеї сучасного мистецтва та арт-центри після 60-х років XX ст. відділяють себе від традиційних централізованих і місцевих музеїв або галерей образотворчого мистецтва, оскільки сполучають традиційний живопис, скульптуру, графіку і безліч складним чином включає фотографію, інсталяцію, хепенінг, концептуальне мистецтво, поп-арт, видео-арт, електронне мистецтво, медіа-арт. Тісні зв'язки між цими різними формами мистецтва покликані створювати нові концепції візуальної культури, оскільки старі засоби вираження (тобто традиційні види живопису, графіки, творення і так далі) увійшли до безпрецедентно щільного спілкування з новими технологічними засобами творчості. У 60-70 роки в різних країнах світу можна спостерігати значний розмах будівництва арт-центрів, зв'язаний, перш за все з тим, що науково-технічний прогрес прискорив моральне старіння існуючих культурних та експозиційних будівель.

Новий підхід до проектування ознаменував розквіт арт-центрів в цілому в 80-і роки XX століття. Арт-центр стає лабораторією, місцем експерименту; установою, де можна зустрітися з художниками, висловити свої думки, отримати інформацію, залучитися до мистецтва. Сучасне мистецтво потребує особливого фону і оточення, в просторі, здатному вмщати діаметрально протилежні за формою і змістом художні роботи.

Науковий керівник – Г.І. Болотов, канд. арх., доцент